

ίσχυρως· ἕκαστος ἐπλησίασεν εἰς τὸ παράθυρον. Τὴν αὐτὴν στιγμήν ἡ θύρα ἀνοίγεται, στρατιῶται παρουσιάζονται· Εἰσὶ τόσον πολυάριθμοι, ὥστε τὸ εἶκημα πληροῦται εὐθὺς ἐξ αὐτῶν. Οἱ πατέρες μας ἐγείρονται, πίνουσι εἰς ὑγίειαν τῶν καὶ τοὺς προσκαλοῦσι νὰ συμμερισθῶσι τῶν διαχύσιάν μας. Δὲν ἀπεκρίθησαν τίποτε· ἦσαν Γερμανοί. Οἱ πολωνοὶ χωρικοὶ δηλοῦσι συνήθως αὐτῶ τοὺς Αὐστριακοὺς καὶ Πρώσσους. Ἠρκέσθησαν νὰ περιεργασθῶσι τοὺς ἐκεῖ παρόχους νέους, ἔπειτα, αἰφνης, ὀρμῶσιν ἐπ' αὐτούς, προσπαθοῦντες νὰ τοῖς δέσωσι τὰς χεῖρας διὰ σχοινίων. Οἱ ἡμέτεροι ὑπερήσπισαν ἑαυτοὺς θαρβாலῶς, ἀλλ' οἱ στρατιῶται ἦσαν τόσον πολυάριθμοι, ὥστε πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τῶν ἐγένοντο μάταιαι. Οἱ νέοι ἐδέθησαν πάντες, καὶ ὁ Ἀδάμ δὲ μετ' αὐτῶν. Τότε ὁ πατὴρ μου ἔλαβε κατὰ μέρος ἓνα τῶν ἀρχηγῶν καὶ τῷ προσένεγκεν ἀγγεῖον πλήρες ταλλήρων εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς ἐλευθερίας του. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐστρέψε τὸν μύστακά του, ἔλαβε τὰ ταλλήρα, καὶ... ἐκοάτησε τὸν σύζυγόν μου. Ἀμέσως οἱ βάρβαροι ἀπήγαγον τοὺς δεσμώτας τῶν ἔξω τοῦ χωρίου.

— Ἦσαν στρατιῶται αὐστριακοὶ στρατολογοῦντες οὕτω ἐν Πολωνίᾳ· ἀθλιας τρόπος διὰ τοὺς ἡγεμόνας τοῦ ἔχειν ὑπερασπιστάς!

« Ἐκτοτε δὲν εἶδον πλέον τὸν ἐμὸν Ἀδάμ... ἡ εὐδαιμονία ἐγάθη διὰ παντός... Δὲν ἤξεύρω ἂν ὑπάρχη ἀκόμη... Ἀγνοῶ ἂν μαθαίνεται εἰς ἓνα δεσμῶτῃ ἂν ἐφρονεύθη ἐν τινὶ μάχῃ. Πᾶν ἔτος ἐπανερχοῦνται τινες τῶν ἀδελφῶν μας εἰς τὸ χωρίον· τέκνα

ἐπανεῦρον τοὺς πατέρας τῶν, γυναῖκες τοὺς ἀνδρας τῶν, ἐγὼ περιμένω πάντοτε τὸν ἐμὸν... »

Ἐσιώπησεν, ἐκαλύφατο τοὺς ὀφθαλμούς της μετὰ τὰς χεῖρας της καὶ δὲν ἤκουσα πλέον ἢ ὀλοογμούς πνιγμένους. Ἐπρέπε νὰ προσπαθῆσω νὰ τὴν παρηγορήσω;... Τί θὰ ἠδύναντο λέξεις ἀνευ ζωῆς ἐπὶ καρδίας ἐσπαρχυμένης ὑπὸ τῆς ἀτυχίας;... Δὲν τὴν διέκοψα, ἀλλὰ πικρὰ δάκρυα οἴκτου καὶ ἀγανακτικῆς ἐπλημμύρησαν τὰς παρειάς μου.

Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων στιγμῶν ἡ θλίψις της ἐφάνη πραῦνθεῖσα· τότε ἐξηκολούθησεν οὕτω·

« Δὲν θὰ τὸν περιμείνω πλέον ἐπὶ μακρόν· οἱ γονεῖς μου ἀπέθανον· θὰ τοὺς ἀκολουθήσω μετ' ὀλίγον· μακροτέρα διαμονὴ ἐπὶ τῆς γῆς θὰ μοι ἦτο ἀφόρητος »

Βαθῶς στεναγμῶς ἐξέφυγε τοῦ στήθους... Ἀπεχαιρέτησα αὐτήν.

Ἡ διήγησις αὕτη ἔκαμιν ἐν ἐμοὶ βαθυτάτην ἐντύπωσιν. Ἐβλεπον ἐν αὐτῇ νέον παράδειγμα τῶν σκληροτήτων, ἃς οἱ γείτονές μας οὐδέποτε ἐπαύσαντο ἐξασκοῦντες ἐφ' ἡμῶν. Δὲν ὑπάρχει μία μόνη γωνία τοῦ δυστυχχοῦς τόπου μας, ἥτις νὰ μὴ εἶνε, χάρις εἰς αὐτούς, ποτισμένη μετὰ δάκρυα τῶν τέκνων τῆς Πολωνίας!

(Ἐπεται τὸ τέλος) ΝΙΚ. ΚΑΕΙΝΙΑΣ

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐπεθύμουν, ἔλεγεν ἡμέρα τινὶ συγγραφεὺς λίαν μέτριος τῷ Πίρων, νὰ ἐπιχειρήσαι ἔργον, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς

ποτε ἐπεχείρησεν, οὔτε θὰ ἐπιχειρήσει. — Γράψε τότε τὸν ἔπαινόν σου, τῷ ἀπεκρίθη ὁ Πίρων.

Προσῆγαγόν ποτε εἰς ληξιαρχικὸν γραφεῖον παιδίον τριετές, ὅπως τὸ ἐγγράψωσιν εἰς τὸ βιβλίον τῶν γεννήσεων. Ὁ ὑπάλληλος πιστὸς εἰς τὴν ἔξιν τοῦ τύπου ἔγραψεν οὕτω: « Σήμερον κτλ. ἐκ τοῦ τάδε καὶ τῆς δεῖνα, ἐκ νομίμου γάμου ἐγεννήθη παιδίον τριετές. »

Ὁ διάσημος κωμικὸς ποιητὴς Σέριδαν εἶχεν ἰδιόκτητον θέατρον, τὸ ὁποῖον κατεστράφη ἐκ πυρκαϊᾶς. Ὁ Σέριδαν ἐρχεται εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχῆματος καὶ βεβαιούται περὶ τῆς καταστροφῆς ὅλης τῆς περιουσίας του. Εἰσέρχεται εἰς καφενεῖον καὶ ζητεῖ ἀναψυκτικόν τι. « Σέριδαν, τῷ λέγει τις, ὅποια ἀδιαφορία! — Πῶς, ἀπαντᾷ οὗτος, δὲν δύναται τις νὰ λάβῃ ποτήριον οἴνου παρὰ τὴν ἐστίαν του. »

Λόρδος ἀρχιδικαστῆς εἶδεν ποτε ὀδηγούμενον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου του δυστυχῆ τινα κατηγορούμενον ἐπὶ κλοπῇ, τὸν ὁποῖον ἀνεγνώρισεν ὡς συμμαθητὴν του. Θέλων νὰ λάβῃ πληροφορίας περὶ τῶν ἀρχαίων συντρόφων του τὸν ἐρωτᾷ, ἂν γνωρίζῃ τί ἀπέγειναν: « Ἀχ, μιλῶσθε, ἀπαντᾷ ὁ κλέπτης· ὅλοι ἐκοιμήθησαν ἐκτὸς ὑμῶν καὶ ἐμοῦ. »

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΕΝΙΕΡΟΣ

ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ γλυκυτάτου τῶν γάλλων μυθιστοριογράφου Ἰωσήφ Μερῦ

Τιμᾶται ὀρ. 30

Εἰς τοὺς ΠΡΟΠΑΗΡΟΝΟΝΤΑΣ ἑτησίαν ἢ τοὐλάχιστον ἑξαμηνιαίαν
συνδρομὴν τοῦ νέου περιοδικοῦ

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

τὸ ὡραῖον τοῦτο μυθιστόρημα δίδεται

ΔΩΡΕΑΝ